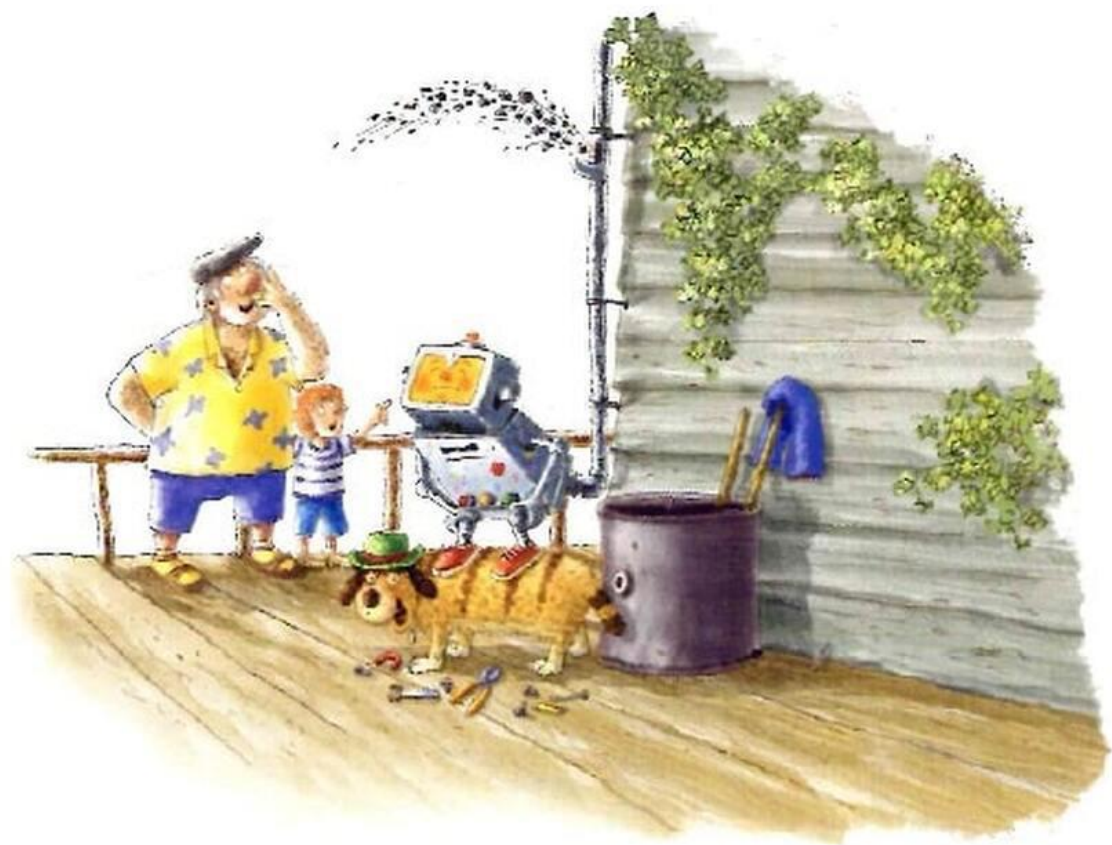

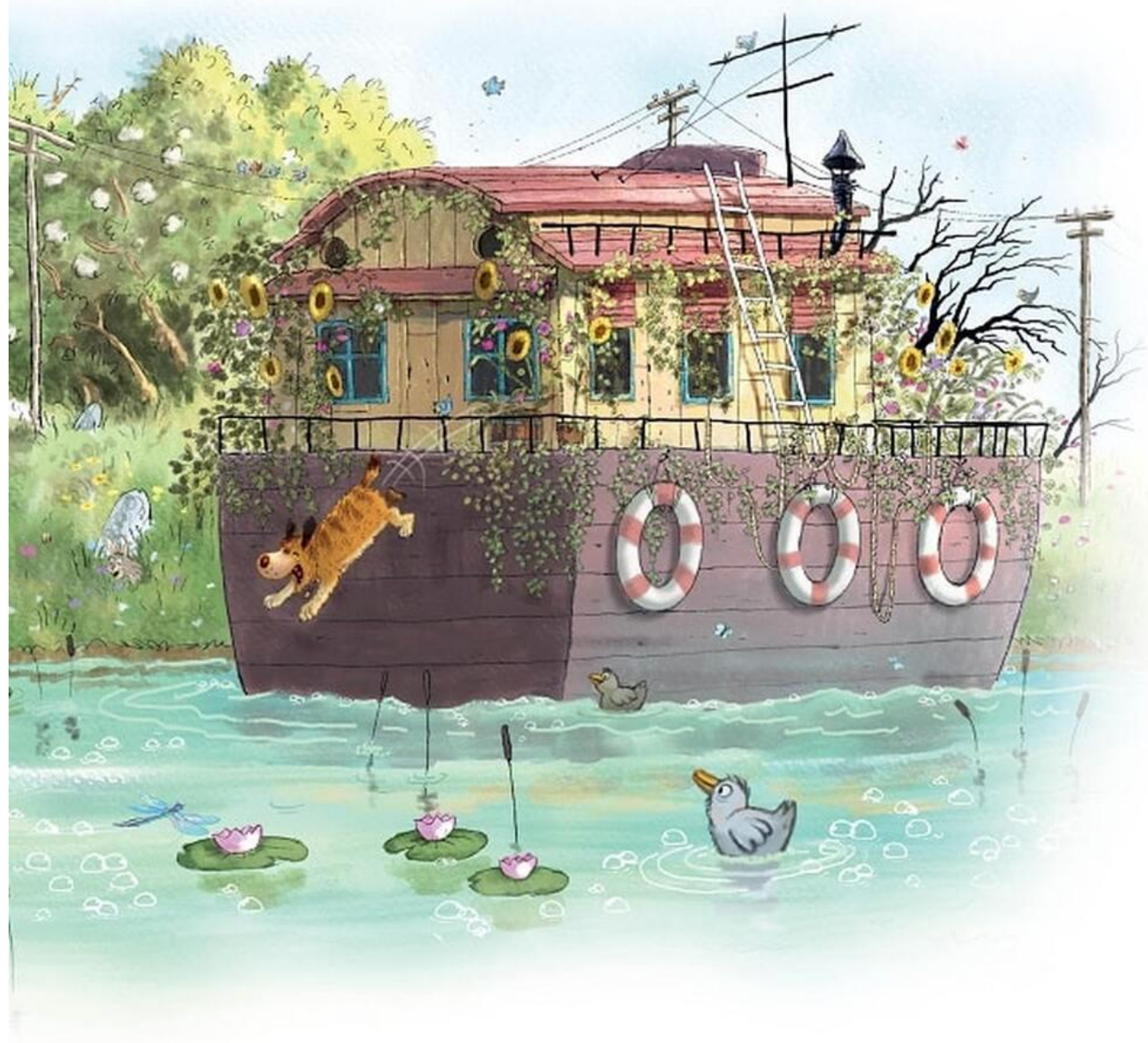
Кожен,
хто знайшов у собі відвагу
подолати власний страх, —
уже герой.

Був безтурботний літній ранок. Сонце ласкаво всміхалося з безхмарного неба, а пташки щебетали наввипередки. Роб і Джонні вже купалися в прохолодній воді Риджентс-каналу. Відтоді як Джонні навчив друга плавати, вони взяли це собі за звичку, щоб остаточно прокинутися зранку.

— А-а-ах, як чудово! — вигукнув Роб. Його колишнє життя на заводі з виробництва роботів йому анітрішки не подобалося.

Та відколи втік звідти й оселився в плавучому будинку разом із Джонні, він був найщасливішим роботом у всьому світі.

— Авжеж, чудово! — радісно погодився Джонні. Він, безперечно, був найщасливішим собакою в усьому Лондоні. Навряд чи комусь на цій планеті жилося краще за них двох.

Тільки-но друзі вийшли з води, як на них налетіли троє сусідських дітлахів, що несподівано вигулькнули невідь звідки.

— Будь ласка, Робе, будь ласка, покажи нам фокус! — вигукнула Керолайн.

Спершу Роб удавав, що не в гуморі. Аж раптом став натискати на собі якісь кнопки — і вже за мить його вбудований 3D-принтер виштовхнув маленькі іграшки для всіх. Песику й дітям укотре дух забило з подиву!

Певна річ, Роб умів набага-а-ато більше. Скажімо, він завиграшки перекладав з іноземних мов інструкції, як користуватися тією чи іншою річчю, відновлював на 3D-принтері загублені ключі, зварював продірявлені іржею дахи й продував забиті водостічні жолоби. Власники інших корабликів уже й не уявляли собі життя без цих двох веселих сусідів, які завжди готові були допомогти.

Після того як Джонні поснідав, а Роб змастив собі олією шарніри, вони вирушили до вересового пустища, що сусідило з каналом. Друзі приходили сюди щоранку порозмовляти з місцевими звірятами. Робу дуже подобалося говорити різними звірячими мовами.

За деякий час у нього спалахнула лампочка.

— О, Джонні, нам час вирушати на роботу! — вигукнув він по-собачому.

— Так, авжеж! — дзвякнув Джонні у відповідь.

Роб заходився складати речі. Джонні зауважив:
— Це було неперевершено.

— *Practice makes perfect*^{*}, — відповів Роб, — що означає не що інше, як: «Поки не упріти, доти не уміти».

Цієї миті повз друзів пронісся невеличкий візок із морозивом і покотився вниз крутим схилом.

— Сті-і-ій! — горланив продавець морозива, який біг за ним. Роб відкинув велосипед убік. Його руки блискавично до-о-овшали й довшали, зі свистом наздоганяючи втікача. Вони схопили візок саме вчасно.

— Овва-а-а! — вирвалося в усіх очевидців.

— Чудова робота, Робе! — дзвякнув Джонні.

А продавець морозива не тямився зі щастя.

— *Thank you so much, Sir!*^{**} — подякував він.

— *My pleasure*^{***}, — ніяково пробурмотів Роб.

На знак подяки продавець пригостив кожного вафельним ріжком із щедрою порцією морозива.

— Молодці! — кричали люди вслід друзям, коли ті покидали площу.

— Допомогати іншим дуже приємно! — Робове обличчя осяяла усмішка.

— Я теж так думаю! — погодився з ним Джонні. — Тобі це вкотре вдалося пречудово, роботе!

— Іречно дякую, песику! Дуже мило з твого боку! — втішився Роб.

---

^{*} Досконалості досягають практикою (англ.).

^{**} Щиро вам дякую, сер! (англ.)

^{***} Радий допомогти (англ.).

Повернувшись додому, вони висипали гроші з капелюха Джонні в збитий із дощок ящик, де вже громадилася гора монет.

— Багатенько грошків ми з тобою зібрали! На них я міг би закупити собі всякої всячини та наїстися так, що луснув би, це вже точно! — запевнив Джонні.

— Ще б пак! — засміявся Роб, анітрохи не сумніваючись у здібностях друга.

— Добре, що в нас є ця робота, — сказав Джонні.

— Так. Але найкраще в ній — кінець робочого дня! — зауважив Роб.

І ось настала найулюбленіша пора для них обох.

Друзі подалися до свого будиночка на дереві. Роб збудував його на верхівці могутнього дуба, що ріс біля води. Робот ви-

дерся туди, а потім підтягнув нагору Джонні в кошику для білизни. Сьогодні вони уявляли, що Роб — це Робін Гуд, а Джонні — його друг Малюк Джон.^{*} Їхнє пустище перетворилося на темний Шервудський ліс, де вони хоробро билися з підступним шерифом Ноттінгема.

— Начувайся, підлий негіднику! — гаркнув Роб.

— Це ви про мене?! — спантеличилося білчечка, яке спостерігало за ними з гілки.

— Авжеж, ні, — зареготав Роб. — Ми просто граємося!

---

^{*} Робін Гуд і Малюк Джон колись давно жили в Англії. Вони ховалися в лісі, що називався Шервудським, і боролися проти багатіїв, які грабували бідний народ. Шериф англійського міста Ноттінгем теж був таким багатієм і ворогом Робіна Гуда.